

Миодраг Томић

РОЂЕНДАН

Краљице свети

Вечерас пијем из сајанине чаше
и губим паршије живота
Вечерас ме достојанства
напуштају у ливадама.

Вечерас држим свеце на окују,
Јер хоћу да им саопштим лично
дан, месец и годину твог рођења.

Заустављам сајнове у десет минута до осам
Вршићећи бежим из њакла
у једну модерну смрт

Вечерас сам чекао жедан као сајана
стигла си на крају цвећања
шек преведена са француског на моја осећања.

Тукао сам се у њаклу
са вођом црне магије
Викао сам на сав глас на себе сама

У десет минута до осам
пре рођења свих људи,
оковаше ме њлаћеници моје душе
и бацише међу вукове твог њонора.

Тада уздрхта море слајководно,
застаде човек на рођењу.
Прећочише се сузе у вино од моје крви
Заборависмо кључеве мрака
у сали за бесвесна стања.

РАЗГОВОРИ МИРОТВОРНИ

Вешрови су ујознавали цветове
горког укуса, у долини снегова
неба су висила,
а мора клела сунце угинулим шкољкама.

Пређакао се сумрак из росе у смрт
док су слећи славуји
извезли оргол од песме,
за врбу жалосницу

Зелено воће мамило
рђаве дечаке ноћи
Пролазила су сиволећа у секунди
Пролазили су остаци ледених доба
Пролазили су ђаци.

У походе сну долазили су мртваци
расипивали се за лепо
а заштим кували се у вину
и одлазили као врисак комшијске деце

Малаксао од љубави
човеков смрад падао је пољима.
Издисале су лале на коленима
Фамфаре вешлова огласиле су крај
а небо је починило злочин свињањем.